

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 17 stycznia 2025 r.
Znak sprawy: DRE.pz.058.13.2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 7144 z dnia 30 grudnia 2024 r. złożonej przez posła Kazimierza Gwiazdowskiego

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 7144 z dnia 30 grudnia 2024 r., złożoną przez Posła Kazimierza Gwiazdowskiego w sprawie wsparcia sektora mleczarskiego w obliczu kluczowych wyzwań i zagrożeń, uprzejmie informuję Pana Marszałka, co następuje.

Dotychczasowa praktyka dotycząca opracowywania strategii sektorowych potwierdza, że to z inicjatywy organizacji branżowych i na ich potrzeby takie strategie są i powinny być opracowywane. Przykładem takiego działania jest opracowanie strategii rozwoju sektora wołowiny, która została sfinansowana ze środków Funduszu Promocji Mięsa Wołowego. Przedstawiciele polskiej branży produkcji wołowiny, mając na względzie wyzwania stojące przed sektorem oraz trendy na rynku krajowym i globalnym, podpisali porozumienie „Polska Wołowina 2022”, które stało się podstawą budowy strategii sektora wołowiny. Kolejne wersje projektu strategii były konsultowane z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, także w ramach Porozumienia Rolniczego.

Kolejnym z przykładów jest Narodowa Strategia Ochrony Owadów Zapyłających, która była tworzona przez Polski Związek Pszczelarski, wiodącą organizację pszczelarską w Polsce, we współpracy ze środowiskiem naukowym, pszczelarzami, a jej opracowanie poprzedzono szeregiem debat obywatelskich.

Podobne, inspirowane i realizowane bezpośrednio przez przedstawicieli sektora mleczarskiego działania zaowocowały w 2024 r. pracami analitycznymi nad strategią

polskiego sektora mleczarskiego, której wyniki omawiano podczas 21. Międzynarodowego Forum Społeczności Mleczarskiej w Białymstoku w dniu 4 września 2024 r.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w ramach Zintegrowanego Systemu Rolniczej Informacji Rynkowej (ZSRIR) prowadzi bieżący monitoring cen artykułów rolno-spożywczych na podstawowych rynkach rolnych, w tym na rynku mleka. Prowadzone badania obejmują notowania cen skupu mleka oraz cen sprzedaży produktów mlecznych w mleczarniach. Ponadto, badaniami są objęte również podmioty handlu detalicznego (sieci handlowe), które przekazują informacje o cenach zakupu wybranych produktów mlecznych (masła, serów, mleka) a także przetwórcy, którzy raportują do MRiRW dane o cenach zakupu masła wykorzystywanego następnie jako surowiec do dalszej produkcji żywności. Oznacza to, że Ministerstwo prowadzi monitoring na różnych etapach łańcucha dystrybucji żywności, co zwiększa przejrzystość rynku. Dane dotyczące cen skupu mleka zbierane są raz w miesiącu, natomiast pozostałe ceny są raportowane do MRiRW co tydzień. Zebrane dane są publikowane i udostępniane (bezpłatnie) na nowym portalu ZSRIR (<https://zsrir.minrol.gov.pl>) w formie biuletynów informacyjnych – rynek mleka (raz w tygodniu). Dane te można również samodzielnie przeglądać bezpośrednio na portalu ZSRIR w formie wykresów na przestrzeni wielu lat. W MRiRW są analizowane również dane dotyczące polskiego handlu zagranicznego (eksport, import) mlekiem i artykułami mlecznymi. Dane dotyczące polskiego eksportu i importu są również prezentowane we wspomnianym wcześniej biuletynie informacyjnym – rynek mleka na portalu ZSRIR. W ramach sprawozdawczości rolnej państwa członkowskie przekazują informacje o sytuacji na rynkach rolnych do Komisji Europejskiej, które po odpowiednim zagregowaniu są udostępniane wszystkim zainteresowanym, m.in. na stronach internetowych:

<https://agridata.ec.europa.eu/extensions/DataPortal/home.html>, lub

https://agriculture.ec.europa.eu/data-and-analysis/markets/overviews/market-observatories/milk_en

Monitorowane dane są przedmiotem dyskusji o sytuacji na unijnych rynkach rolnych na posiedzeniach komitetów sektorowych i grup ekspertów Komisji Europejskiej. W uzasadnionych przypadkach mogą być one podstawą do uruchamiania instrumentów interwencyjnych w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych WPR.

Odnosząc się do pytania dotyczącego włączenia sektora mleczarskiego do infrastruktury krytycznej, uprzejmie informuję, że obecnie trwają prace uzgodnieniowe nad projektem ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw, opracowanym w Rządowym Centrum Bezpieczeństwa, w tym prace planistyczne nad wdrożeniem nowelizowanej ustawy o zarządzaniu kryzysowym u operatorów infrastruktury krytycznej i podmiotach krytycznych.

W ramach nowelizacji zakłada się wdrożenie rozwiązań zapewniających podstawy zarządzania ryzykiem. Zakłada się także wdrożenie dyrektywy w sprawie odporności podmiotów krytycznych (CER). Dyrektywa stanowi jedynie minimum harmonizacyjne, projekt zakłada nie tylko utrzymanie dotychczasowego poziomu ochrony infrastruktury krytycznej, ale również rozszerzenie ochrony o ochronę „infrastruktury krytycznej w budowie” oraz ochronę infrastruktury krytycznej mającej kluczowe znaczenie dla społeczności lokalnych. Projektowane rozwiązania mają na celu wzmocnienie mechanizmów ochrony infrastruktury krytycznej biorąc pod uwagę, iż stanowi ona rdzeń świadczenia usług dla państwa, jak i obywateli. Wynikają one również z analizy przebiegu wojny w Ukrainie i pojawiających się działań o charakterze sabotażowym i hybrydowym. Przewiduje się nowe kryteria umożliwiające identyfikację obiektów, instalacji oraz urządzeń jako infrastruktury krytycznej, a tym samym wyłaniania operatorów infrastruktury krytycznej (właścicieli lub posiadaczy takiej infrastruktury). Jednocześnie z kryteriami zostaną wskazani ministrowie kierujący działami administracji rządowej, którzy będą odpowiedzialni za infrastrukturę krytyczną w poszczególnych sektorach. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi odpowiedzialny będzie za sektor „Produkcja, przetwarzanie i dystrybucja żywności”. W celu zapewnienia właściwego poziomu ochrony infrastruktury krytycznej przewiduje się wprowadzenie minimalnych standardów w obszarach bezpieczeństwa fizycznego, technicznego, osobowego, teleinformatycznego, prawnego oraz zapewnienia planów ciągłości działania i odtwarzania. Przewiduje się także wyznaczenie organów do spraw podmiotów krytycznych (wybrani ministrowie kierujący działami administracji rządowej).

Przechodząc do odpowiedzi na pytanie „Czy rozważane są inicjatywy zmierzające do uregulowania relacji między sieciami handlowymi a dostawcami, co pozwoliłoby ograniczyć wojny cenowe destabilizujące rynek?” chciałbym poinformować, że w Polsce już od lipca 2017 r. poprzez przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, wprowadzono regulacje, które miały uregulować relacje między

nabywcami a dostawcami, w tym stworzenie mechanizmów zapobiegających wykorzystywaniu przez sieci detaliczne przewagi kontraktowej. Polska jako jeden z pierwszych krajów UE wprowadziła regulacje w tym zakresie zanim jeszcze rozpoczęto prace na szczeblu UE.

W 2021 r. Sejm uchwalił nową ustawę o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, która wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych (Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 59).

W świetle przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwemu wykorzystywaniu przewagi kontraktowej w obrocie produktami rolnymi i spożywczymi, jeśli odbiorca wykorzystując swoją pozycję negocjacyjną oferuje niekorzystne dla dostawcy ceny zakupu, wywiera nacisk na poziom cen, narzuca treści umowy, to może to być uznane za praktykę nieuczciwie wykorzystującą przewagę kontraktową.

Taką sytuację można zgłosić do zbadania przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). Zawiadomienie dotyczące podejrzenia stosowania praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową może złożyć każdy, także anonimowo, np. poprzez formularz online:

<https://ankieta.uokik.gov.pl/formularz-przewaga-kontraktowa> lub na adres e-mail: przewaga@uokik.gov.pl

Zgodnie z przepisami Prezes UOKiK może nałożyć karę pieniężną, jeżeli przedsiębiorca dopuści się naruszenia zakazu nieuczciwego wykorzystania przewagi kontraktowej. Postępowanie w sprawach praktyk nieuczciwie wykorzystujących przewagę kontraktową Prezes wszczyna z urzędu, co daje zgłaszającemu ochronę przed identyfikacją.

W celu ochrony interesów producentów rolnych/dostawców Prezes UOKiK od czasu obowiązywania przepisów ustawy prowadził postępowania w odniesieniu do wielu sieci handlowych. Część tych postępowań zakończyła się nałożeniem wielomilionowych kar.

Dodatkowo uprzejmie informuję, że jednym z priorytetów Polski w trakcie sprawowania prezydencji w Radzie UE będzie wzmocnienie pozycji rolników/dostawców w łańcuchu dostaw żywności. Konieczne są rozwiązania, które wzmocnią siłę negocjacyjną rolników/dostawców, tak aby silniejsze podmioty, takie jak sieci handlowe i zakłady

przetwórcze, nie narzucały im niekorzystnych warunków współpracy. W tym kontekście Prezydencja będzie dążyć do wypracowania jak najlepszych rozwiązań w ramach prac nad propozycjami legislacyjnymi przedstawionymi przez Komisję Europejską. Polska prezydencja dodatkowo przeprowadzi dyskusję na temat doświadczeń państw członkowskich w eliminowaniu nieuczciwych praktyk w łańcuchu dostaw żywności i wdrożeniu dyrektywy 2019/633 sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorcami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych oraz potrzeb jej zmian w łańcuchu dostaw. Zainicjowana przez Prezydencję dyskusja nad doświadczeniami państw członkowskich ma na celu sformułowanie rekomendacji co do zmian unijnych przepisów w tym zakresie

Odnosząc się do kolejnego pytania przedmiotowej interpelacji, uprzejmie informuję Pana Marszałka, że z inicjatywy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wprowadzono następujące wsparcie dla rozwoju odnawialnych źródeł energii na obszarach wiejskich, w tym sektora mleczarskiego:

- Energia dla wsi - program jest wdrażany przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a źródłem finansowania są środki Funduszu Modernizacyjnego. Z uwagi na bardzo duże zainteresowanie programem jego budżet został niedawno zwiększony z 1 mld zł do 3 mld zł. Okres realizacji obejmuje lata 2023-2030. Beneficjentami programu są rolnicy oraz istniejące i mające powstać spółdzielnie energetyczne. Wsparcie obejmuje biogazownie, elektrownie wodne, turbiny wiatrowe i instalacje fotowoltaiczne o mocy do 1 MW (dla rolników) oraz do 10 MW (dla spółdzielni energetycznych) wraz z towarzyszącymi im magazynami energii. W zależności od rodzaju instalacji OZE wsparcie może zostać udzielone w formie dotacji do 20 mln zł lub pożyczki do 25 mln zł. Intensywność wsparcia wynosi w przypadku dotacji do 65% kosztów kwalifikowanych, w przypadku pożyczki do 100% kosztów kwalifikowanych. W ramach pierwszego naboru złożono wnioski na łączną kwotę ponad 1,9 mld zł. Złożone wnioski w ponad 90% obejmują budowę biogazowni rolniczych. Aktualnie w NFOŚiGW trwają prace związane z uruchomieniem drugiego naboru wniosków, które zaplanowane jest na 3 lutego 2025 r.
- W ramach ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, z późn. zm.) wprowadzono możliwość wspólnego wytwarzania i wykorzystania energii elektrycznej, ciepła, biogazu lub biometanu przez mieszkańców obszarów wiejskich na preferencyjnych warunkach w ramach spółdzielni

energetycznych. Spółdzielnie energetyczne są instrumentem obniżającym koszty energii, poprawiającym jakość życia i prowadzenia działalności gospodarczej na obszarach wiejskich. Spółdzielnie energetyczne mogą powstawać na terenach gmin wiejskich i miejsko-wiejskich, a ich przedmiotem działania jest wspólne wytwarzanie i zużywanie energii elektrycznej ciepła lub paliw gazowych. Każda spółdzielnia energetyczna ma swobodę doboru rodzaju i wielkości instalacji odnawialnych źródeł energii w zależności od rodzaju i ilości zidentyfikowanego zapotrzebowania na dany rodzaj energii. Jest to obszar do współpracy pomiędzy rolnikami, przedsiębiorcami, lokalnymi władzami i mieszkańcami. Rozwiązanie to zwiększa możliwości rozwojowe dla gmin wiejskich i miejsko-wiejskich oraz przede wszystkim bardzo mocno wspiera społeczeństwo obywatelskie.

Odnosząc się do pytania dotyczącego współpracy MRiRW z branżą mleczarską w kontekście systemu kaucyjnego uprzejmie informuję, że ta współpraca obejmuje szeroki zakres działań. Jednym z jej elementów była współpraca przy nowelizacji ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. W odpowiedzi na postulaty branży mleczarskiej, MRiRW zwróciło się do Ministerstwa Klimatu i Środowiska z wnioskiem o wyłączenie opakowań po mleku i produktach mlecznych z systemu kaucyjnego w ramach nowelizacji tej ustawy. MRiRW, jako instytucja odpowiedzialna za rozwój sektora rolniczego i spożywczego, konsekwentnie wspiera te sektory, a także popiera inicjatywy zmierzające do uproszczenia przepisów i ułatwienia działalności przedsiębiorcom i rolnikom. W efekcie, opakowania po produktach mlecznych zostały wyłączone z systemu kaucyjnego, który zostanie uruchomiony w 2025 r.

Odpowiadając na zagadnienie dotyczące wsparcia dla zrównoważonego rolnictwa oraz rozwiązań poprawiających konkurencyjność sektora, chciałbym rozpocząć od przytoczenia definicji i celów zrównoważonego rolnictwa. Rolnictwem zrównoważonym nazywamy efektywną produkcję bezpiecznej, wysokiej jakości żywności w sposób chroniący, a także poprawiający stan środowiska naturalnego, socjalne i ekonomiczne warunki bytu rolnika i zatrudnionych w gospodarstwie pracowników, jak też lokalnych społeczności.

Główną ideą rolnictwa zrównoważonego jest nie tylko czerpanie maksimum zysków z uprawy i hodowli, ale także jednoczesne zadbanie o środowisko i przyszłość nie tylko swoją, ale i następnych pokoleń. Zasady rolnictwa zrównoważonego odnoszą się do całego gospodarstwa jako ściśle powiązanego z otaczającym go ekosystemem. Stosowanie takiego systemu przynosi wymierne korzyści dla środowiska naturalnego,

przyczyniając się do poprawy jakości powietrza, wód gruntowych i żyzności gleb, obniżenia emisji gazów cieplarnianych i zużycia energii ze źródeł nieodnawialnych oraz zwiększenia bioróżnorodności w agroekosystemach i krajobrazie rolniczym.

Pandemia COVID-19 zaostrzyła wiele problemów na obszarach wiejskich oraz uwypukliła istotną rolę „krótkich” łańcuchów żywnościowych. Producenci rolni odegrali kluczową rolę w zwiększaniu odporności systemów żywnościowych podczas pandemii. By rolnicy mogli dalej zapewniać odpowiednią ilość przystępnej cenowo żywności, potrzebują oni pomocy w łagodzeniu obecnych i przyszłych zagrożeń.

W świetle wyzwań środowiskowych i demograficznych konieczne jest także stworzenie nowych form koordynacji w łańcuchach dostaw (materiały, zasoby naturalne, gospodarowanie odpadami, itp.) i rozwijanie sposobów gospodarowania opartych w większym stopniu na obiegu zamkniętym. Należałoby zwiększyć inwestycje w poprawę odporności łańcuchów dostaw produktów rolno-spożywczych, zarówno lokalnych, jak i globalnych, z naciskiem na produkcję zrównoważoną, łańcuchy dostaw o obiegu zamkniętym i w miarę możliwości także utrzymanie wartości lokalnej.

Unijna strategia „Od pola do stołu” zaproponowana przez Komisję Europejską stanowi mapę drogową, ogólną wizję rozwoju dla całego łańcucha żywnościowego. Strategia zachęca wszystkich uczestników łańcucha żywnościowego do zwiększenia dostępności i przystępności cenowej zrównoważonej żywności, co oznacza także dbanie o to, aby relacje pomiędzy uczestnikami tego łańcucha były sprawiedliwe. Kluczowym narzędziem na poziomie operacyjnym, które ma realizować rolnicze założenia strategii „Od pola do stołu” oraz ma wspierać rolników w transformacji w kierunku zrównoważenia, jest Wspólna Polityka Rolna. Ma odbywać się to za pomocą odpowiednich zachęt finansowych, ale też edukacji, kształcenia i doradztwa. Istotnym jest, aby ta transformacja w kierunku zrównoważonych systemów żywnościowych następowała w sposób korzystny dla rolników i podmiotów sektora rolno-spożywczego.

Dostarczenie żywności najwyższej jakości wymaga spełnienia przez producentów szeregu norm i niezawodności łańcucha dostaw na każdym z jego etapów. Dotyczy to w szczególności przetwórstwa mleka i mięsa, ale także produkcji napojów i słodczy. Nawet niewielkie zanieczyszczenie lub niewielkie odchylenia od znormalizowanego procesu mogą obniżyć standard produktów. Konsekwencje to kosztowne przestoje, aż po szkodliwe dla reputacji wycofywanie całych partii. Misją przemysłu spożywczego jest w tym kontekście tworzenie holistycznych rozwiązań i szerokiej oferty produktów.

Przemysł spożywczy musi dążyć do tworzenia zintegrowanych rozwiązań, które nie tylko spełnią potrzeby rynku, ale też przyczynią się do długoterminowej stabilności i konkurencyjności sektora.

Ograniczenie zużycia energii i wody w zakładach produkcji spożywczej ma kluczowe znaczenie nie tylko ze względu na redukcję kosztów operacyjnych, ale także w kontekście coraz bardziej rygorystycznych wymagań dotyczących ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. W tym obszarze dużą rolę odgrywają inteligentne systemy zarządzania energią (EMS), które umożliwiają bieżący monitoring zużycia energii, pozwalając na szybkie zidentyfikowanie miejsc wymagających optymalizacji. Zainstalowanie liczników w kluczowych punktach zakładu umożliwia szczegółowy nadzór nad zużyciem wody, co pomaga wykrywać nieszczelności i eliminować nadmierne jej zużycie.

Aby efektywnie zarządzać procesami produkcyjnymi, systemy monitoringu muszą oferować użytkownikom natychmiastowy dostęp do danych oraz możliwość szybkiego reagowania na nieprzewidziane problemy. Równocześnie, zrównoważony rozwój wymaga zaangażowania na różnych poziomach organizacji i zastosowania zaawansowanych narzędzi monitorujących, zwłaszcza takich, które umożliwiają weryfikację stanu systemów i zużycia energii w czasie rzeczywistym. Takie rozwiązania zapewniają bieżącą ocenę procesów, analizę globalnych danych i korelację różnych wartości procesowych, co pozwala na bardziej precyzyjne zarządzanie produkcją.

Wsparcie rozwoju przetwórstwa rolno-spożywczego w Polsce nakierowane jest przede wszystkim na rozwój mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które należą do polskiego kapitału i są głównym odbiorcą produktów rolnych wytwarzanych przez lokalnych producentów, co wpływa na integrację kluczowych ogniw łańcucha żywnościowego (rolnik – przetwórcą).

Od 2022 roku realizowane były mechanizmy wsparcia podmiotów sektora MŚP oraz małego przetwórstwa w ramach Inwestycji A1.4.1. Krajowego Planu Odbudowy i Wzmacniania Odporności (KPO) – „*Inwestycje na rzecz dywersyfikacji i skracania łańcucha dostaw produktów rolnych i spożywczych oraz budowy odporności podmiotów uczestniczących w łańcuchu*”:

- wsparcie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw na wykonywanie działalności w zakresie przetwórstwa lub wprowadzania do obrotu produktów rolnych, rybołówstwa lub akwakultury,

- wsparcie w zakresie przechowywania lub wprowadzania do obrotu produktów rolnych, rybołówstwa lub akwakultury oraz artykułów rolno-spożywczych (tzw. centra przechowalniczo-dystrybucyjne oraz regionalne rolno-spożywcze rynki hurtowe),
- wsparcie w zakresie przetwarzania lub wprowadzania do obrotu produktów rolnych, spożywczych, rybołówstwa lub akwakultury (rolnicy i rybacy - małe przetwórstwo w ramach rolniczego handlu detalicznego (RHD), sprzedaży bezpośredniej i działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej (MOL)).

Po zakończeniu KPO dla sektora przetwórczego przewidziano wsparcie, które będzie realizowane z Krajowego Planu Strategicznego WPR 2023-2027 w ramach Interwencji I.10.6.1 *Rozwój współpracy w ramach łańcucha wartości (dotacja) - w gospodarstwie* (Budżet: 51 mln EUR) i I.10.7.1 *Rozwój współpracy w ramach łańcucha wartości (dotacja) - poza gospodarstwem* (Budżet: 204 mln EUR).

Nabór wniosków w ramach interwencji I.10.6.1 planowany jest na I kwartał 2026 r. Wsparcie w ramach tej interwencji jest nakierowane na realizację działań inwestycyjnych, które mają wzmocnić pozycję rynkową rolników/mikroprzedsiębiorców, a także wpłynąć na dywersyfikację i skracanie etapów łańcucha żywnościowego. Pomoc udzielana jest na inwestycje materialne i niematerialne, dotyczące przetwarzania lub sprzedaży/zbywania produktów rolnych oraz wytwarzania produktów nierolnych, z wyłączeniem produktów rybołówstwa i akwakultury.

Pomoc realizowana będzie w formie płatności ryczałtowej lub refundacji. W odniesieniu do:

- zakładania i prowadzenia RHD – ryczałt na jednego beneficjenta w okresie realizacji interwencji wynosi w zależności od wielkości operacji – nie więcej niż: 30 000 zł lub 60 000 zł lub 120 000 zł, przy czym wysokość ryczałtu wynosi maksymalnie 65% kosztów operacji;
- zakładania działalności gospodarczej/MOL w zakresie przetwarzania produktów rolnych – ryczałt na jednego beneficjenta w okresie realizacji interwencji wynosi w zależności od wielkości operacji - nie więcej niż: 30 000 zł lub 60 000 zł lub 120 000 zł, przy czym wysokość ryczałtu wynosi maksymalnie 65% kosztów operacji;
- kontynuacji prowadzenia działalności gospodarczej/MOL przez mikroprzedsiębiorcę – refundacja na jednego beneficjenta w okresie realizacji interwencji wynosi

maksymalnie 500 000 zł, zaś intensywność pomocy w formie refundacji wynosi do 50% kosztów kwalifikowalnych operacji.

Nabór w ramach interwencji I.10.7.1 planowany jest na IV kwartał 2025 r. Wsparcie w ramach tej interwencji jest nakierowane na realizację działań inwestycyjnych, które mają wzmocnić pozycję rynkową sektora MŚP na obszarach wiejskich (na rynkach lokalnych), wpłynąć na dywersyfikację i skracanie etapów łańcucha żywnościowego, a także promować współpracę w ramach łańcucha wartości poprzez obowiązek podpisywania umów na dostawy pomiędzy rolnikami a przemysłem przetwórczym. Pomoc udzielana będzie na inwestycje materialne i niematerialne, dotyczące przetwarzania lub sprzedaży/zbywania produktów rolnych oraz wytwarzania produktów nierolnych, z wyłączeniem produktów rybołówstwa i akwakultury.

Pomoc przyznawana w ramach przedmiotowego wsparcia będzie przyznawana w dwóch obszarach:

Obszar A - przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu produktów rolnych (MŚP).

Obszar B - przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu ekologicznych produktów rolnych (MŚP).

W ramach interwencji wspierane będą inwestycje materialne i niematerialne, dotyczące:

- budowy budynków lub budowli,
- zakupu technologii na cele dotyczące przetwarzania produktów rolnych lub wprowadzania do obrotu produktów rolnych (w tym przechowywania, sortowania, pakowania, przygotowania do sprzedaży – wyłącznie w przypadku zorganizowanych form współpracy rolników),
- ochrony środowiska,
- infrastruktury do przetwarzania odpadów żywnościowych na biokomponenty lub przetwarzania produktów ubocznych powstałych przy wytwarzaniu produktów rolnych.

W odniesieniu do inwestycji realizowanych przez MŚP pomoc przyznana jednemu beneficjentowi w formie refundacji w okresie realizacji Programu przewidziana została na maksymalnie 10 000 000 zł.

Minimalna kwota pomocy na realizację operacji będzie wynosić 100 000 zł.

Mając na uwadze, że w przedmiotowej interpelacji pojawia się prośba o pilne podjęcie działań mających na celu wsparcie sektora mleczarskiego, chciałbym także poinformować o innych niż wspomniane powyżej działaniach pomocowych, które były, są i będą realizowane w odniesieniu do tej branży produkcji rolno-spożywczej.

W ramach Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023-2027 (PS WPR), producenci mleka mogą korzystać na zasadach ogólnych ze wszystkich instrumentów wsparcia bezpośredniego.

Ponadto, w PS WPR przewidziano w ramach płatności bezpośrednich wsparcie w szczególności ukierunkowane na producentów mleka, tj. wsparcie związane z produkcją do bydła i krów. Wsparcie to ma charakter powszechny i jest skierowane do wszystkich hodowców bydła i krów w całym kraju i do wszystkich ras, w szczególności jednak zostało ukierunkowane na grupę gospodarstw z najmniejszymi stadami, które osiągają zdecydowanie najniższe dochody z działalności rolniczej.

Ogółem w latach 2023-2027 na wsparcie związane do zwierząt w ramach ww. płatności Polska zamierza przeznaczyć ok. 1,64 mld EUR (w tym ok. 867,5 mln EUR na płatność do bydła, ok. 769,9 mln EUR na płatność do krów).

Ponadto, rolnicy posiadający zwierzęta mogą ubiegać się o płatności w ramach ekoschematów:

1. „Rolnictwo węglowe i zarządzanie składnikami odżywczymi w ramach praktyki Ekstensywne użytkowanie trwałych użytków zielonych (TUZ) z obsadą zwierząt”;
2. Dobrostan zwierząt, który dedykowany jest między innymi rolnikom utrzymującym krowy mleczne w podwyższonych warunkach dobrostanu.

W PS WPR, w ramach II filaru WPR, przewidziano również interwencję: „Zachowanie zagrożonych zasobów genetycznych zwierząt w rolnictwie” zgodnie z art. 70 rozporządzenia o Planach strategicznych WPR, wpisującą się w szczegółowy cel 6: Przyczynianie się do ochrony różnorodności biologicznej, wzmacnianie usług ekosystemowych oraz ochrona siedlisk i krajobrazu.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Michał Kołodziejczak

Sekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów